

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogorske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Socijalisti, klerikalci in narodna stranka.

(Konec.)

Slovenska narodna stranka še ni imela prilike, izdelati obsežen socijalnopolitičen program. Tega dela bi se gotovo rada lotila, da je ne ovirajo domače, vso njeno delavnost absorbirajoče razmere. Da ima dobro voljo, kažejo njena prizadevanja za agrarne reforme in za prospeh malega obrtništva. Da pa je za slovenski narod prav blagostanje teh dveh stanov najvažnejše, tega ne more nihče utajiti. Dobro voljo, sestaviti socijalni program, ali točneje rečeno socijalizirati narodni svoj program je pokazala narodna stranka tudi na shodu zaupnih mož, ko se je v principu izrekla za gospodarska načela krščansko-socijalne stranke.

Važna, četudi ne bistvena točka socijalističnega programa je versko vprašanje. Socijalisti zmatrajo vero za privatno stvar vsakega posamičnika, ne za občno zadevo. Mi tudi v tem oziru nismo z njimi istih mislij, ker priznavamo občno važnost religioznega mišljenja in življenja in se potegujemo tudi za versko vzgojo, kakor je tudi shod zaupnih mož priznaval načela katoliške vere kot temelj razvoju slovenskega naroda. Socijalisti, dasi so večinoma ateisti, se pa vendar tudi ne boré toliko zoper vero kot tako, prav ker jo zmatrajo za privatno stvar, nego največ le zoper politično preponderancijo klerusa, zoper to, da bi klerus smel zlorabljal vero v svoje politične namene, ki so nasprotni politični svobodi in socijalnim reformam, in ki merijo na absolutno nadvlado klerikalizma.

Za nas velevažna točka socijalističnega programa je vprašanje o narodnosti. Socijalisti so se razvneli za geslo: „Proletarci vseh dežel, združite se!“, vedoč, da le z mejsobno podporo, le potem mejnarodne solidarnosti morejo doseči svoje smotre. Tej solidarnosti je največ na poti narodno vprašanje in to se glavni povod, da so izrekli za narodnostni indiferentizem. Kot materialisti sodijo narodno in jezikovno vprašanje zgolj s praktičnega stališča; jezik jim je le sredstvo za mejsobno razumevanje in naobražanje. Da pa vzlic temu niso nasprotni narodni enakopravnosti, to so pokazali že opetovano, specijelno pri nas o priliki, ko se je

razpravljalo celjsko vprašanje in so se socijalisti določno izrekli za slovensko zahtevo.

Mislimo, da je v teh vrstah dosti jasno razvidno, kako stališče more zavzemati slovenska narodna stranka glede socijalizma in s tem smo tudi ovrgli gotova, na nerazsodnost čitateljev spekuljujoča sumničenja izvestnih slovenskih listov.

Dočim sodimo mi, da je socijalizem poglavitno nevaren zaradi svojih končnih političnih in gospodarskih smotrov in se mu zategadelj ustavljamo, so naši kranjski klerikalci začeli boj zoper socijalizem zgolj iz strankarskih ozirov.

Klerikalci se do katoliškega shoda za socijalno vprašanje sploh niso zanimali. Ustanavljali so sicer društva katoliških rokodelskih pomočnikov, a vse socijalne zahteve zavračali z lepimi besedami: Moli in delaj. Za pozitivne socijalne reforme niso niti s prstom ganili in tudi za socijalni program, vzprejet na katoliškem shodu, se niso menili, dokler niso zapazili, da slovenski delavci, navzeti socijalistiških nauk, niso več poslušni in pokorni vsakemu duhovniku in se celo ustavljajo duhovniški supremaciji. Zaradi tega so začeli klerikalci boj zoper slovenske socijaliste. Šele ko je začel „Delavec“ izhajati, so se lotili organizacije delavskega stanu in začeli kopirati dunajske propovedi o socijalnih reformah, v tem ko so njih voditelji bili na Dunaju vpreženi v jarem kapitalizma in so z dejanji vsak hip zatajili socijalnopolitiške obljube svojih opred v domovini. „Delavec“ se je iz začetka boril samo za gospodarske zahteve socijalistične stranke in za politično svobodo, a ker se je ustavljal duhovniški vlad, so klerikalci jeli nanj streljati s topovi in ga tako izzvali, da je začel širiti tudi ateizem. Boj mej klerikalci in socijalisti na Kranjskem se torej suče v bistvu le okolu nadvlade klerikalne stranke na Kranjskem; klerikalci še nikdar niso povedali, kako sodijo o gospodarskih in političnih zahtevah socijalistov, v narodnostnem oziru pa se itak z njimi popolnoma strinjajo. Prav zategadelj, ker je borba socijalistov in klerikalcev le borba zoper, oziroma za kapelansko supremacijo, prav zategadelj nima narodna stranka povoda, delati socijalistom v tem oziru ovir, najmanj pa po dogodbah v Starem trgu.

Iz naših skromnih izvajanj je moral vsakdo

razvideti, da je programatiški razloček mej socijalisti in narodno stranko dosti večji, nego mej socijalisti in klerikalci, in zato more očitanje, da smo prikriti socijalisti in Bog vé kaj še vse, v naših vrstah obuditi samo — veselost.

V Ljubljani, 6. septembra.

Program novega ministerskega predsednika. V Biali je nedavno izrazil se grof Badeni v govoru proti nemški deputaciji, da bode varoval narodno enakopravnost. Mi le želimo, da bi novi ministerski predsednik ne le v Biali, temveč v vsej državi skušal narodni enakopravnosti pripomoči do veljave. Posebno na Koroškem in Štajerskem bode grof Badeni imel mnogo posla. Pri otvorjenju rusinske gimnazije v Przemyslu je pa grof Badeni naglašal, da bodeta poljska in rusinska gimnazija zaradi tega v jednom poslopiju, da se dijaki v mejsebojni ljubezni in složnosti vzgoje za svoj poklic. Škoda, da grof Badeni ni bil še ministerski predsednik, ko je bilo na dnevnem redu celjsko vprašanje, potem bi ne bilo treba niti nove dvojezične gimnazije, lahko bi bili imeli kar paralelke in nemški in slovenski dijaki bi se odgojevali pod isto streho v mejsebojni ljubezni in složnosti. Seveda bode grof Badeni imel precej truda, predno bode priučil Nemce k ljubezni do drugih narodnostij.

Kdo bode gališki namestnik? Liberalni časopisi se vsi v tem ujemajo, da bi bil pl. Dunajewski najboljši naslednik Badenijev v Lvovu. Ko je bil Dunajewski finančni minister, so ga vedno napadali in ga slikali za velikega sovražnika Nemcev in liberalcev sploh. Mari jih sedaj ne skrbi, da bode Dunajewski zatrl v Galiciji vso svobodo? Seveda tu gre za nekaj drugega. Liberalci se boje, da bi morda Badeni ne poklical Dunajewskega za finančnega ministra. Finančna politika Dunajewskega ne ugaja židovskim kapitalistom in baš zato ga pa Badeniju tako priporočajo za gališkega namestnika, če tudi bode novi ministerski predsednik veliko ložje dobil dobrega namestnika za Galicijo, kakor pa dobrega finančnega ministra. V Avstriji imamo malo v finančnih stvareh izvedenih mož, posebno v parlamentu bi jedva razen Poljaka Szczebanowskega z Dijogenovo svetilnico koga našel. Vsaj smo

Listek.

Tat.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

„Idi, idi, ne upiraj se! Ako ti ne boš plesala, kdo pa bo; kdo izmed nas pa pleše bolje? Idi, idi!“ vlekla je Anjutka Nataško.

Ta pa je postala vsa rdeča in, povsivši oči, stopila naprej.

„Ne, ne!“ zašepede in se obrne, hoteč zopet zlesti nazaj.

In žalejke so donele, deklice pa plesale. Aleška se je jedva ustavil, ko je izšla Nataška.

„No, Nataška, greva plesat! No!“ zakliče Aleška. Ona zardi, postane rdeča kakor kumač*), ustavi se tudi in stoječ proti njemu vzame v jedno roko robec, z drugo se opre ob bok, ter zapleše.

„Češče, Senka!“ reče Aleška resnim glasom in zapleše z Nataško.

Tu so prenehale plesati deklice. In kako sta plesala ta dva! To je plesala sama spomlad človeškega življenja, njen cvet — prva ljubezen.

*) Rdeče blago iz bombaža.

Opaz. prel.

Skončala se je svatba, preminili so prazniki, pričelo se je navadno delo. Aleška je moral delati na polji in doma; glavne pomočnice — Anjutke sedaj ni bilo, in tako ga ni imel prav nikdar svobodnega časa. No ne glede na to, ne glede niti na to, da je beda postajala vedno silnejša in silnejša, ker ni bilo rži skoro nič več, ni bilo pšena, tako tudi ne denarja, — ne glede na vse to bil je Aleška vesel, pel pesni i za plugom, ko je sejal ajdo in proso, i na logu po noči, ko je pasel svojo sivo kobilu, i na dvoru, ko je pletel plot. Veselja mu ni kalilo prav nič, pri srci mu je bilo vedno lahko. Ko orje ali seje, — ne pride mu niti na misel: koliko kop se bo pridelalo? Bo li dosti dežja? Pa vendar ne bo pobila toča? Kaj potem, ako pridelamo malo, ali mnogo? Ne. On orje in misli, da, no da orje, seje, maha z roko, zrna se sipljejo na kup — treba metati bolj enakomerno, utrudila se je roka — treba prenehati in si oddahniti. Pritekla je poljska miš, — glej, beži v luknjico, škranec je vzletel in zapel zvonko pesnico, — glej, kako prijetno poje... Tu lete gosi... Oj, koliko jih je!... Tu vrana, kako blizo se je priplazila po brazdi... Kako se je najedla... zgrabila je še črvička... Pa to solnce... in nebo,

kako jasno... Ah, dobro!... In nakrat prikipi iz prsij neki val do grla in Aleška zapoje pesen na ves glas.

Celo na Nataško je mislil le malo, dasi se je je često spominjal. Nakrat pa, ko pase kobilu po logu, ali siplje semena v kaščo, spomni se je: rujave oči, polna lica, dolgi vlasje ali razšiti rokav srajce, in tu se zasmeje in takoj zakroži pesen, ali na kak način dvigne nogo ali roko, zmaje z glavo, misel pa preskoči že drugam. Premišljevanju pa se ni udal nikakemu. Njemu se je zdelo gotovo, da pride jesen in zapuste polje, mati pošlje svate, napravijo „propoj“, potem svatbo. — Pripravna je ta Nataška! Tudi ta bode plakala, ko jo povedejo k poroki... Drugače ni mogoče, ker joka vsaka... In potem bode sedela poleg njega... Kake ima oči!... Zakaj gledajo tako dobro... Tako tesno mu je v prsih...

Aleško je vleklo večkrat pogledati na Nataško, večkrat jo videti. Šel je vsako nedeljo v cerkev, a to za vodo, ne za prvim voglom, kjer je hodil vedno on in oče njegov, marveč po ulicah pod samim dvorom Kranjinj, dasi je bilo tu trkrat delj.

(Dalje prih.)

videli, kakšen šušmar je bil Plener, ki je veljal za pravi finančni veleum, dokler je bil vodja zedinjene leveice.

Schmeykalova spominska plošča. Minolo nedeljo se je odkrila v Lipi na Češkem bivšemu vodji čeških Nemcev Schmeykalu na njegovi rojstni hiši spominska plošča. Slavnost je pa bila jako neznatna, razen domačinov ni bilo nikogar k tej slavnosti. Le prejasno se je videlo, da je na Češkem tudi mej Nemci že zginito vsako navdušenje za tega moža. Po mišljenju bil je nemški liberal, a baš liberalna ideja izumira že mej češkimi Nemci. Ta slavnost je lahko poučila levičarje, da jim že tudi na Češkem poteka čas. Izpodrinili jih bodo povsod nemški nacionalci. Prepričani smo, da se liberalci že kesajo, da so toliko netili narodni razpor, ker plod njih dela sedaj žanjejo nacionalci, a sedaj je vsako spoznanje že prepozno. Niti liberalni poslanci se več ne upajo prav pokazati svoje barve, da bi ne zgubili zaupanja pri volilcih. Zato se pa niso potrudili v Lipo k odkritju spominske plošče nekdanjemu svojemu vodji.

Reforme v Makedoniji. Iz Carigrada prihaja po ovinku preko Belega grada poročilo, da je sultan pripravljen v Makedoniji uvesti več reform. Te reforme se bodo tikale razdelitve in pobiranja davkov, pravosodja, cerkvenih in šolskih stvari. Šolske in cerkvene stvari bodo oskrbovale voljene korporacije raznih narodnostij pod nadzorstvom države. Mi ne verjamemo, da bi turška vlada imela resno voljo uvesti kake reforme, temveč s tem najbrž mislijo le slepiti diplomacijo, da ne bi obračala pozornosti na makedonske stvari. Sicer pa obetane reforme ne zadoščajo, ker ne segajo niti tako daleč, kakor berlinski dogovor, katerega je vendar Turčija dolžna izpolniti. Če turška vlada misli, da bode že z obetanjem reform preprečila ustajo v Makedoniji, se moti. Morala bode v resnici kaj znatnega storiti, če hoče imeti trajni mir. Dobro je pa, da Turčija vsaj priznava, da je treba reform, ker s tem velevlasti izvedo, da v Makedoniji marsikaj ni tako, kakor bi moralo biti.

Reforme v Armeniji. Turčija bode baje le prijenjala Angliji v armenski stvari. Sultan se je nadejal, da bode dobil trozvezo na svojo stran ali pa napravil razpor mej Anglijo, Francijo in Rusijo v tej stvari, pa se mu ni posrečilo. V Berlinu je turški zastopnik se bil že obrnil do vnajnega urada za posredovanje, a so mu kratko odgovorili, da se ne marajo mešati v to stvar. Rusija tudi ne mara delati nobenih ovir. Sultanu posebno ne ugaja, da bodo s kontrolno armensko komisijo v Carigradu smeli veleposlaniki neposredno občeovati, ne pa šele potom turške vlade. V tem vidi prikrajšanje svoje suverenitete. Velevlasti pa vedo, da bi ne imele nobenega upliva na komisijo, ako bi neposredno z njo ne občeovale, ker vlada bi povsod delala ovire.

Dopisi.

Iz Brežic, koncem avgusta. Ustanovitve in otvoritev „Narodnega doma“ v Brežicah. Slovenci iz Brežic in okolice obhajali smo 11. avgusta t. l. izvanredni narodni praznik, kateri je za nas tem večjega pomena, ker nam je bila usoda tako mila, da so se nam naše tihe želje izpolnile poprej, kakor smo pričakovati mogli. Proslavljali smo otvoritev „Narodnega doma“ v največjih in najprimernejših prostorih sredi Brežic, koje mestoce hoče biti „nemška trdnjava na slovenskih tleh“. Ko je naša čitalnica obhajala otvorilno slavnost dne 10. maja 1891 v hotelu „Klembas“, udeležilo se je te slavnosti mnogo gostov iz bližnje okolice in daljnih pokrajin naše mile domovine, počastili so nas takrat tudi dragi nam bratje Hrvati in tedaj čutili smo živo, da je izvršitev te slavnosti bila mogoča le v teh prostorih, kateri so jedino primerni za večje veselice. Čitalnica je mirno delovala in vsakemu članu bil je njen namen: vzbujati narodno zavest — tako sveto geslo, da so se v kratkem času ustanovila potrebna sredstva, izdaten pevski zbor, gledališki odsek in tamburaško društvo. Ustanovila se je pa letos tudi „Posojilnica“, da stvari narodni ideji realno podlago, ker le tako je možno dospeti do narodne samostalnosti in kreposti. Tudi posojilnica imela je neprimernosti, kar se primernih prostorov tiče, ker nasprotnikov upliv je oviral naklonjenost zavodu tudi pri tistih posestnikih, ki so po sili Nemci. Posojilnica dobila je prostore v narodni hiši svojega načelnika, nji se ni bilo bati daljnih stanovnih ovir.

Drugače se je godilo čitalnici. Naseljena je bila v hotelu Klembas, kjer je priredila mnogo prav lepih veselic. To je bil nasprotnikom trn v peti, in poskušali so na vse načine, da bi jo izpodrinili, ter sebi zagotovili lepe prostore. Ko je preminil lastnik

hotela Klembas, so dediči izrazili željo, da hočejo prodati lepo poslopje in to je bila ugodna prilika nasprotni stranki, da si pridobi ta hotel in vrže kar hitreje mogoče čitalnico „na cesto“. Izumili so nasprotniki, da naj kupi mestna občina v Brežicah to poslopje, a ne da bi ga v istini potrebovala za občinske namene, saj ima že več svojih hiš, ki jih v najem daje, ampak zato, da gospodarijo tam nemški mestni očetje in nam zabranijo ugodno zbirališče, češ, naj se potikajo drugod, kjer se v večjem številu ne morejo zbirati. Misel je bila res prekanjena, saj so tudi Slovenci davkoplačevalci, bodo tudi oni morali pomagati, da se hotel plača, ker davčne doklade diktira nemški mestni občinski zastop. V tem kritičnem položaju prišel je po svojih opravilih dne 23. aprila 1895 deželni poslanec g. dr. Ivan Dečko iz Celja v Brežice. Po kratkem premisleku našel je on hitro pomoč. Nasvetoval je, naj kupi posojilnica v Brežicah ta hotel, da ji pa naj pomagajo slovenski rodoljubi, ker je ona še na šibkih nogah v svojem početku. Sestavil je potreben načrt, ter prvi položil izdatno svoto na narodni oltar za „Narodni dom“. Po njegovem nasvetu in vzgledu prihiteli so iskreni rodoljubi ne samo iz Brežic, temuč tudi iz Št. Petra, Celja, Maribora, Krškega, Ljubljane, celo jeden iz Linca na pomoč in v osmih dneh je bila potrebna svota zagotovljena in pogodba z dediči sklenjena. Naj bodo vsi narodni dobrotniki zagotovljeni, da jim gori v mnogih in mnogih narodnih srcih za to neskončna hvaležnost.

Ko se je ta vest razglasila, da je hotel naš, so nasprotniki zbegani tekali drug do drugega ter si predbacivali krivdo malomarnosti, poskušali so še vse preprečiti, pa zaman. V nemško trdnjavo prestrelil se je predor, kojega zazidati ni več mogoče. Čitalnica je dobila stalno zavetišče v lepih prostorih, ki so lastnina posojilnice, oziroma narodnih rodoljubov. Hotelu se je dovolila vsa stara pravica gostilne in gospodarski odsek posojilnice za upravo hotela vodi v lastni režiji vse posle v gostilni. Vsi prostori so olepšani in nastal je v dveh mesecih krasno prenovljeni hotel Klembas, v pravem smislu „Narodni dom“ v sredini breškega mesta. Izraziti moramo na tem mestu načelniku posojilnice gosp. A. Levaku za njegov neumorni, požrtvovalni trud pri prenovljenju hotela in ureditvi poslovanja najiskrenejšo zahvalo. Gospodarski odsek nadzoruje vse poslovanje, da vsak, ki je tu gost, sme prepričan biti, da najde uljudno in najboljše postrežbo. Čitalnica nudi svoje časnike gostom v pregled, lep vrt da v hladni senčici potniku zaželen počitek in prenovljeno kegljišče primerno zabavo. Ponosno smemo tedaj reči: To je naš „Narodni dom“, zbirališče slovenskih rodoljubov!

Naravno je bilo tedaj, da smo slovesno obhajali otvoritev „Narodnega doma“. Slavnost je pa bila tako izvanredno velikanska, da take še v Brežicah nismo doživeli, primerna veliki zmagi, ki je velevažnega pomena za daljni razvitik narodnega življenja. K tej veliki slavnosti pripomogli so pa nam v prvi vrsti mili naši bratje Hrvati, osobito izvrstni pevci društva „Merkur“ iz Zagreba. Dovolila nam je tudi vojaška oblast oddelek vojaške godbe c. in kr. pešpolka Sergij Aleksandrovič veliki knez ruski iz Zagreba, koji je iz prijaznosti vodil gospod. kapelnik Oberthor. Namen slavnosti in izvanredni koncert privabil je ogromno število gostov. Prvi vlak ob 2. uri popoldne pripeljal nam je divne pevce društva „Merkur“, in mnogo drugih odličnih gostov iz Zagreba ter vojaško godbo, ki so zasedli šestnajst na kolodvoru pripravljenih vozov. Sprejel jih je z veliko radostjo odborov odsek. Ko so prihajali v sredino mesta pred „Narodni dom“, je marsikateremu prišlo na misel, da poka zidovje starodavne Jerihe. Drugi vlak iz severa pripeljal nam je drugih gostov iz Vidma, Krškega, Rajhenburga, Sevnice, Zidanega mosta, celo iz Maribora in Ljubljane; še več se je pa pripeljalo gostov na vozovih, posebno mnogobrojno iz Kostanjevice, okičenih z trobojnicami, iz Samobora, Klanjca, Št. Petra, celo iz Kozjega in Pilštana in drugih krajev ob Savi in Sotli. Rodbina Planinčeva pripeljala se je celo iz Divače, da z nami obhaja veseli dan in oživi lepe spomine prejšnjih društvenih sestankov, dokler smo skupno bivali v Brežicah. Mnogo se je tudi kolezarjev iz Zagreba pripeljalo in v naglici je bil veliki vrt v „Narodnem domu“ napolnjen predragih rodoljubov iz vseh stanov. Omeniti moramo tudi, da se je te slavnosti udeleževalo mnogo Brežičanov, ki se prištevajo le vsled terorizma k nemški stranki, ki pa vendar sprevidijo, da se da tudi z nami pošteno občeovati. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. septembra.

— („Slovenec“) se je sinoči zopet jedenkrat po zobeh udaril. Vsled našega povsem resničnega poročila se mu je razlil žolč in zdaj že več ne zna logično misliti. Na naše pojasnilo o nedeljskem izgredu pravi: „Ni nam namreč znano, da bi bila že katera priča zaslišana, zato tudi ne more biti še nič uradno dognanega“. Pardon gospodje! Zato, ker vam ni znano, da bi se bila kaka priča zaslišala, zato je vendar lahko že vse uradno dognano. V pomirjenju „Slovenca“ pa bodi povedano, da so

bile — kolikor smo izvedeli — zaslišane že rasne priče, mej temi tudi redarstveni organi, kojih izpovedbe sedaj pretehtuje — c. kr. državno pravdnistvo. Kar se dostaja dra. Kneha, nismo mi nikdar trdili, da on tisto nedeljo ni imel krščanskega nauka, kar nam podtika „Slovenec“, poročali smo le goli faktum, da se je po njegovem odhodu začel največji ropot, iz katerega se je razvil izgrede. Sicer pa „Slovenec“ tudi to pot vse njegovo zavijanje ne bo nič koristilo. Tudi glede klerikalnega isgrede v Starem trgu je poročal in zavijal kakor sedaj, pa valic temu je nad sto njegovih ondotnih pristašev v kazenski preiskavi in sta dva še sedaj v preiskovalnem zaporu. Naj gredo šenklaški gospodje in njih starotrški stanovski tovariši sedaj v tiste vasi, kjer prebivajo možje, kateri so že obsojeni in na svoja ušesa bodo slišali, kako so jim sedaj tisti zapeljanci — hvaležni!

— (Razstavni vlak v Prago) odide iz Ljubljane v ponedeljek dne 9. septembra ob 3. uri popoldne. Legitimacije seveda ostanejo veljavne in se dobivajo vsak dan in se bodo dobivale tudi pred odhodom vlaka na vseh spodaj navedenih postajah pri g. Ant. Trstenjaku, katerega naj vsak pri vlaku, a ne drugod poišče. Vlak bode vozil tako-le: Iz Ljubljane ob 2. uri 53 min. popoldne, iz Litije ob 3. uri 39 min. popol., iz Zagorja ob 4. uri 4 min. pop., iz Trbovelj ob 4. uri 12 min. pop., z Zidanega mosta ob 4. uri 31 min. pop., z Laškega trga ob 5. uri 4 min. pop., iz Celja ob 5. uri 24 min. pop., iz Šentjurja ob 5. uri 42 min. pop., iz Poličan ob 6. uri 23 min. zvečer, s Pragerskega ob 6. uri 57 min. zvečer, iz Maribora ob 7. uri 42 min. zv., iz Spielfelda ob 8. uri 17 min. zv., iz Gradca ob 10. uri 5 min. zv., iz Bruka ob Muri ob 12. uri 22 min. ponoči, na Dunaj pa pride ob 6. uri 40 min. zjutraj. Odhod z Dunaja se naznani pravočasno.

— (Vladni svetnik Sitte in regulacijski načrt.) Piše se nam: Vladni svetnik Sitte je torej izpregovoril. Dolgo in željno smo čakali nanj vsi, ki se zanimamo za razvoj našega mesta; danes pa smo razočarani. Kakor znano, je vladni svetnik Sitte prišel s prikupljivo ponudbo, da generalni načrt napravi brezplačno, v tem ko so ostali ofertje zahtevali za to delo primerno odškodnino. Da je taka ponudba v tako kritičnih časih, v kakršnih je Ljubljana po potresu, silno zapeljiva, umevno je samo po sebi. Mestni zbor jo je zaradi tega tudi rad vsprejel. Sedaj pa, mislimo, je spoznal, da se je vladni svetnik Sitte pokazal zgolj teoretika; njegov načrt je tako nerabljiv, da ga bode vsekakor treba dati v temeljito popravo kakemu praktičnemu možu. To, kar je povedal gospod vladni svetnik Sitte, vedel je mestni zbor že davno, kajti njegova izvajanja se dajo subsumovati v besede: pustite Ljubljano, kakoršna je bila; če so živel v njej vaši očetje lahko, bodo tudi še sinovi. — Pričakovati pa smemo, da zaradi tega občinski svet ne bode opustil važnejših regulacijskih del. Kdor hoče ohraniti zazidani trivogelnik mej Sv. Petra cesto ter Kolodvorsko in Prečno ulico poleg tega pa projektuje nov velik trg ob Frau Josipovi cesti; kdor ne projektuje obrežja ob Majerjevi hiši, pač pa nekak „Grajski prospekt“ mej Kolodvorsko ulico in Resljevo cesto: ta ni mož, po katerega načrtih naj bi se prenavljala Ljubljana! — Mestni zbor naj se torej kar najnujnejše ozre po praktičnejšem možu.

— (Predsedstvo „Radogojevo“) naznanja, da bode — ker na dan 30. m. m. sklicani občni zbor zaradi nezadostnega števila udeležencev ni bil sklepčen in se isti pred koncem tekočega meseca ne dá več sklicati — stari odbor dne 16. t. m. ob šestih zvečer posvetoval se o došlih prošnjah za podpore v bodočem šolskem letu. Ker je došlo jako veliko prošenj, želeli je, da se gg. odborniki udeležijo seje polnoštevilno.

— (Iz intendantne pisarne „dramatičnega društva.“) Ker so sedaj pogodbe z novo engagovanim opernim in igralnim osebjem že definitivno sklenjene, sestavila bode intendantca v teku prihodnjih dni natančni program za bodočo sezono ter ga občinstvu objavila. — Redne skušnje prično se že z 10. septembrom. Sezona otvori se 1. oktobra z znamenito češko narodno igro „Pota življenja“.

— (Občni zbor akad. društva „Sava“) se bo vršil z označenim vzporedom v steklenem salonu „pri Ferlincu“ ob 4. uri popoldne. Istotam je zvečer ob 8. uri komers, h kateremu še jedenkrat najuljudneje vabimo vse gg. ustanovnike, starešine, akademike, gospode abiturijente in sploh vse prija-

telje društva. Pri komersu sodeluje abiturijentski kvartet. Kot prva točka komersu je na vzporedni exertitium Salamandri v spomin pokojnega brata Janka Vencajza.

— (Premestitev diviz. artilerijskega polka št. 7 iz Ljubljane v Gradec.) Ces. kr. vojno ministerstvo je odredilo premestitev tukajšnjega diviz. artilerijskega polka št. 7 iz Ljubljane in zankazalo, da se meseca oktobra nastanijo vse štiri baterije s štabom v Gradcu, kadre pa da ostane tu. Vseled tega ukrepa bodele odslej prazni ostali obe vojašnici v Trnovskem predmestju, namreč Nuškova in meščanska, ker je korno poveljništvo Graško oziroma tukajšnje štacijsko poveljništvo zajedno odpovedalo tudi svoja dosedanja stanovanja v njih. Istotako odpovedalo se je lastniku vežbališče in jahalnica v Prulah, koje zemljišče je g. Samassa voj. čraru dal svojedobno v najem.

— (Cerkvena zvonika v novem slogu) dobi Trnovska župna cerkev v Ljubljani. Pri konkurenčni obravnavi za obnovitev imenovanih dveh zvonikov izrekla se je namreč te dni večina župljanov za obnovenje v novem slogu. Gotiški slog pri tej cerkveni stavbi dozda ni bil kaj popoln, odslej pa bode cerkev z novima zvonikoma vred v soglasju tako glede façade kakor celega sloga in simetrije sploh. Zidovje zvonikov bode sedaj nekoliko nižje pa tem močnejše, zato pa strehi toliko višji in primernejši. Središče cerkvene strehe dobi tudi nastavek oziroma mal stolpič. Stroški bodo znašali za to prenovljenje okolu 13.000 gld.

— (Gradnje mostu čez Ljubljanico) Poleg deželne prisilne delavnice pričel se je te dni graditi temelj za novo brv čez Ljubljanico, s katero bode promet mej novo deželno bolnišnico in prej imenovanim zavodom zvezan. Brv bode postavljena na kamnite zidane stebre in določena le za pešce. Dovršeno bode delo do meseca novembra letos ob priliki otvoritve nove bolnišnice.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Še nikdar ni bila cesta pred južnim kolodvorom, to je od Dunajske pa do Resljeve ceste, v tako škandaloznem stanju kakor letos. Za ped debelo leži ondi prah in za vsakim vozom je cesta in pa oba pešpota ob straneh v takem prahu, kakor bi človek hodil v gosti megli. Ker je oskrbovanje te ceste dolžnost južne železnice, opozarjamo na to dotične faktorje, da se ta nedostatek že iz sanitarnih ozirov kmalu odpravi.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Šiško) priredi veselico o priliki svojega letnega občnega zbora dne 8. septembra 1895 (Mali Šmaren) na Vodnikovem rojstnem domu pri Žibertu v Zgornji Šiški. Vzpored: 1.) Ob 2. uri popoldne letni občni zbor podružnice z običajnim dnevnim redom. 2.) Ob 3. uri pričetek veselice: a) Govor, govori: Preč. g. kurat Ant. Koblar. b) Petje; sodelujeta slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ in mešani zbor šišenske čitalnice. c) Tamburanje; udarja tamburaški zbor „Ljubljanskega Sokola“. d) Tombola. Vstop prost. — Radovoljna darila kot dobitke za tombolo vzprejema podružnični predsednik g. Jak. Matjan v Zgornji Šiški.

— (Lukoviške in mengiške pošte pečat.) Odlični prijatelj našega lista piše: Spominjam se, da se je v Vašem cenjenem listu streljalo na poštni urad v Kranjski gori, Bledu in pred časom na druge urade zaradi jednojezičnega-nemškega poštnege pečata. To streljanje se je sicer daleč slišalo, kar priča lepi slovenski pečat v Domžalah in pri nekaterih drugih uradih; ali jaz bi rekel, da je bilo to streljanje vendar le premalo glasno, ker Lukovica pri Brdu in Mengiš nista o tem streljanju, kakor se kaže, kar nič čula in se še vedno poslužujeta jedino zveličavnega nemškega poštnege pečata. Prosim Vas gospod urednik! bodite tako prijazni in ustrelite še jedenkrat, pa ne s puško, ampak s topom, morda se ušesa na merodajnem mestu vendar le odpro. — Poznam vrle in navdušene narodnjake teh prekrasnih in jedino le slovenskih okolic in zato se ne morem dosti načuditi, da se ti narodnjaki in rodoljubi še danes sprehajajo v nemškem zraku. V dokaz prilagam dve kuverti: Lukowitz. — Mannsburg. — Uverjen sem, da se tudi pri drugih občinskih in poštah uradih na slovenskih tleh nahaja mnogo jedino le nemških pečatov. Dobro bi bilo toraj naše deželne in državne poslance opozoriti na to nedostojnost. Vsak poslanec naj bi bil delaven za napredek našega od vseh strani zatiranega, pa vendar le vrlega naroda po zlati devizi: „Ne, kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan“. In ako se bodo naši poslanci in drugi narodnjaki in rodoljubi pri vsaki priložnosti po tej devizi ravnali in za naše pravice se energično na noge postavljali, potem sem prepričan, da čez leto in dan Vam, gospod urednik, ne bo treba več streljati na občinske in poštne urade, ampak zamogli bodele porabiti Vaše patrone in bombe za druge nam še svetejše stvari.

— (Iz Zirov) se nam piše: 2. t. m. bila je pri nas volitev občinskega odbora. Županom bil je izvoljen dosednji župan gosp. Anton Sedej v Novi vasi s 17 glasovi od 18ih; svetovalcem pa gospodje Urban Jež z Dobračeve, Valentin Oblak iz Zirov in Jožef Žakelj z Dobračeve. Tako bo zdaj zopet mir in na županskem stolu bo še vedno sedel dosednji „oče župan“, o katerem je bilo brati pred nekaj tedni v nekem listu, da so mu dnovi šteti. Da bo občinski zastop kos svoji nalogi, ni dvoma. Vender na neki nedostatek se sme opozarjati, namreč na poštni pečat, ki je samo nemški. Upamo, da se ta nedostatek odpravi in tako odstrani tudi nepriklj, da bodo slovenski adresovani listi tu sem redno prihajali.

— (Za pogorelce v Toplicah) je poslala upravna komisija Postojinske jame deželni vladi vsoto 200 gld.

— (Veselico) prirede akademiki in abiturijentje dne 8. septembra t. l. ob 6. uri zvečer v Cerklah na vrtnih prostorih g. poslanca I. Hribarja na korist akad. društvu „Slovenija“. Vzpored: 1. Nagovor. 2.) H. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“. Poje abit. četverospev. 3. S. Gregorčič: „Pri zibelki“. Deklamacija. 4. „Venček narodnih pesnij“. 5. „Gluh mora biti“. Burka v jednom dejanji. 6. Prosta zabava. Z ozirom na dobrodelni namen se radovoljni darovi hvaležno sprejemajo.

— („Moravsko pevsko društvo“) priredi pri „Kavku“ v Moravčah dne 8. septembra 1895. veselico s petjem in tombolo. Začetek ob polu 4. uri popoldne. Vstop prost.

— (Ilirsko Bistriško-Trnovsko prostovoljno gasilno društvo) priredi povodom blagoslovljenja gasilnega orodja dne 8. septembra 1895. ljudsko veselico. Vzpored: 1. Zjutraj vzprejem gostov. 2. Ob 10. uri sv. maša v farni cerkvi Trnovski. 3. Ob 12. uri skupni obed v Jelovškovi gostilni. 4. Popoldne ob 1/4. uri slovesno blagoslovljenje gasilnega orodja. 5. Ob 5. uri začetek ljudske veselice na vrtu Jelovškove gostilne s srečkanjem, godbo, petjem, prosto zabavo in plesom. Pri veselici sodeluje Pivski pevski zbor; svira Postojinska godba. Vstopnina k ljudski veselici 20 kr. od osebe. Prosi se, da kdor se hoče vdeležiti skupnega obeda, blagovoli naj to naznaniti načelniku gasilnega društva. V slučaju neugodnega vremena preloži se veselica na prihodnjo nedeljo. — Glede te veselice se nam piše iz Ilirske Bistrice: Zadnji čas opazujemo v našem prijaznem kraju v družbinskem življenju prijetno gibanje; zlasti se koncentruje na naše še le jedno leto staro gasilno društvo splošno zanimanje. Na dan veselice napravi po dogovoru „Postojinski Sokol“ svoj letošnji izlet v Ilirsko Bistrico in s tem tudi upamo, da bo uspeh slavnosti povišan. Želeti bi bilo, da bi se rojaki izven našega okraja kaj bolj zanimali za Ilirsko Bistrico, katera po svoji prijazni legi in z zdravim podnebjem privabi vsako poletje goste iz Reke in Trsta na poleten hlad.

— (Vipavska Čitalnica) priredi v nedeljo dne 8. septembra v svojih prostorih veselico s petjem, dramatično predstavo in plesom. Pri plesu svira goriški septet. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina 30 kr., sedež 50 kr. Vstopnina k plesu 1 gld.

— (Politični shodi na Spodnjem Štajerskem.) Politična društva na Spodnjem Štajerskem in slovenski poslanci štajerski so za ta mesec sklicali celo vrsto shodov. V nedeljo sta bila dva taka shoda, prvi v Negovi v gorenjeradgorskem okraju, kjer je poročal državni poslanec dr. L. Gregorec, drugi v Vuhredu, kjer je poročal državni in deželni poslanec prof. Robič. Na obeh shodih se je poslancema izrekla zahvala za njiju delovanje in popolno zaupanje. Dne 15. t. m. priredita shode „Slovensko društvo“ in „Slovensko politično in gospodarsko društvo ljubomersko“. Prvoimenovano društvo priredi shod v Slovenski Bistrici, kjer bode ta govorila državni poslanec dr. Gregorec in deželna poslanca dr. Radaj in Fr. Robič, drugoimenovano pa v Goranji Radgoni, kjer bode govoril deželni poslanec dr. Dečko. — Poslanec M. Vošnjak je sklical volilni shod na nedeljo dne 15. t. m. ob 3. uri popoldne v Brežice v ondotni „Narodni dom“.

— (Osobne vesti) Suplent na državni realki v Roveretu Ivan Larcher je imenovan pravim učiteljem na gimnaziji v Kopru. — Učiteljem na realki v Mariboru je imenovan profesor drž. obrtne šole v Bielskem dr. Simon Prem.

— (Ubegla blazna) Iz deželne blaznice v Feldhofu je pobegnula v nedeljo 26letna umobolna dekla Marija Lipovnik iz Dragoš pri Mariboru. Oblečena je bila v zavodski obleki. Do zdaj ubegle še niso zasledili.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Stanko Pirnat, notar v Zatičini, nabranih 30 kron, namestu venca na krsto pokojnega Janka Vencajza, katere so darovali: Gg. E. pl. Truhovič, c. kr. sodni pristav, 5 k., J. Ložak, kancelist, 5 k., M. Korber, notarski kandidat, 5 k., J. Fortuna, trgovec, 5 k. in S. Pirnat 10 k. — G. G. Zofi Kveder in Toni Luna ček v Travniku 10 kron, nabrane pri veselici kmetijske podružnice. Skupaj

40 kron. Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Književnost.

— Zgodovinske povesti za meščanske šole. Sestavil Ivan Vrhovec, c. kr. profesor. III. stopnja. Str. 90. Slovencem je dosedaj pomanjkovala primerna knjiga za meščanske in večrazredne ljudske šole. Temu nedostatku je odpomogel gosp. profesor Vrhovec s svojimi „Zgodovinskimi povestmi“. To delce je razdeljeno v tri dele. V prvem delu ali prvi stopinji se peča največ s starim vekom, drugi del s srednjim vekom in ravno izšla tretja stopinja pa ima 13 beril iz novega veka, ki obsegajo nad polovico knjige. Poleg tega je pa v tem delu jedno berilo iz starega veka, ki se tiče predzgodovinskega časa Avstrije in pa 20 krajših beril iz srednjega veka. Građivo je deloma razdeljeno po progresivni, doloma po ciklični učni metodi, in skušnja uči, da je ta metoda najboljša. Gospod pisatelj je prvotni načrt popolnoma dosledno izvršil. Ravnal se je v delu po Gindelyjevi in Vavruvovi knjigi, namenjeni za češke meščanske šole. Seveda je premenil građivo, v kolikor se tiče Kranjske in sosednih dežel. Tretji del je primeren za tretji razred meščanskih in osmi razred ljudskih šol, ker popolnoma zadošča učnemu načrtu, kateri je vpeljal z naredbo z dne 25. maja 1886, št. 2439 deželni šolsk svet kranjski in ga je učno ministerstvo odobrilo. Ustreza pa tudi vsem didaktičnim in vzgojeslovnim zahtevam. Gori omenjeni načrt se je pisatelju posebno posrečil. Kaj jasno so naslikane razne dobe in okoliščine, kakor tridesetletna vojska in pa turški časi. V berilih, ki se tičejo avstrijske zgodovine, so značaji vladarjev narisani točno, kratko in z dobrodejno prišrčnostjo pravega domoljuba. Jako dobro izbrani in spretno vpleteni so spisi o kranjski zgodovini, kakor: „Turške vojske“, „Herbert Turjaški“, „Bitva pri Sisku“ itd. Na konci pridejana časoslovna tabela olajšuje učencem pregled čez vse. Preverjeni smo, da bode knjiga dobro služila svojemu namenu. Potreba take knjige se je posebno sedaj čutila, ko imamo v Ljubljani že meščansko dekleško šolo. Brez dobrih knjig bi ne mogel napredovati pouk. Ne moremo si kaj, da bi pri tej priliki ne omenili, da na Kranjskem še premalo znajo ceniti meščanske šole. V vsej deželi nimamo niti jedne slovenske deške meščanske šole. Jedina meščanska deška šola v Krškem je nemška. Vender imajo te šole dosti večjo vrednost za tistega, ki ne misli dalje študirati, temveč misli kar stopiti v praktično življenje, kakor spodnja gimnazija in realka, ki nista za praktično življenje, temveč le mladino pripravljata za daljše študije. Omenjeno Vrhovčovo knjižico je v lepi obliki izdala Blaznikova tiskarna v Ljubljani in stane vsak del (stopinja) 50 kr. Tisk je lep in sploh oprava knjižice svojemu namenu popolnoma primerna. Gospodu pisatelju moramo biti hvaležni za te knjižice, ker bodo podlagi racionalnemu pouku na naših meščanskih šolah. Tako pisane knjige so za šolsko mladino mnogo primernejše, nego bi bile s sistematično pisano zgodovino. Vzgojeslovci so se celo prepričali, da niti sistematično pisana zgodovina še za višje razrede srednjih šol ne ugaja, kajti jemlje le učencem veselje do učenja. Vrhovčeva knjiga pa ni suhoparna in bode baš zaradi svoje zanimivo obravnane stvarine vzbujala v naši šolski mladini veselje do zgodovine, posebno pa do avstrijske in slovenske in bode gotovo pospeševala slovensko in avstrijsko domoljubje.

Brzjavke.

Dunaj 6. septembra. Bivši finančni minister pl. Plener je bil danes kot predsednik skupnemu računskemu dvoru zaprisežen.

Splet 6. septembra. Pri volitvi volilnih mož v občini Podgora nastali so veliki izgredi. Mnogo volilcev je bilo nevarno ranjenih. Vlada je poslala na lice mesta vojno ladijo in dve kompaniji vojakov.

Lvov 6. septembra. Občinski svet lvovski je ustanovil pet stipendij za obiskovalce poljske gimnazije v Tešinu.

Budimpešta 6. septembra. Dočim so zdravniki še včeraj opoludne bili uverjeni, da se za zdravje na lovu ranjenega nadvojvode Ladislava ni nič več bati, so se pri nadvojvodi proti večeru pojavili znaki zastrupljenja krvi in ponoči ob 11. uri je mladi princ po dve uri trajajoči agoniji o navzočnosti cele rodbine umrl.

Pariz 6. septembra. Neki anarhist je sinoči postavil pred poslopje, v katerem je Rothschildova banka, veliko dinamično bombo in jo skušal s tlečo smodko užgati. Vsled pepela na smodki se mu to ni posrečilo. Ljudje so takoj priskočili in moža prijeli, še predno je mogel obnoviti svoj poskus. Na policiji je mož priznal, da je anarhist, a iz njegovega govorjenja in iz načina, kako je skušal izvršiti atentat, se sklepa, da je blazen.

30.000 glđ. znaša glavni dobiček cesarsko-jubilejske cerkveno-zgradbenih srečk. Opozorjamo naše cenjene čitatele, da bode žrebanje nepreklicno **dné 12. septembra.**

Umrli so v Ljubljani:

3. septembra: Uršula Čuč, delavčeva vdova, 75 let, Poljanske ulice št. 11.
4. septembra: Leopold Urbas, umirovljen fužinarski upravnik, 80 let, Valvazorjev trg št. 4.
5. septembra: Viktor Marjetič, delavčev sin, 2 leti, Na Mirji v baraki.

V deželni bolnici:

31. avgusta: Marija Močnik, gostija, 70 let.
1. septembra: Anton Kastelic, črevljar, 50 let.
3. septembra: Gašper Škof, hlapec, 40 let.

V hiralnici:

30. avgusta: Vladimir Pacel, finančne pomorske straže nadkomisar, 42 let.
1. septembra: Andrej Ambrožič, posestnikov sin, 55 let.
3. septembra: Marija Hočevar, gostija, 50 let.

Meteorologično poročilo.

Sept.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
5.	9. zvečer	740.5	18.8° C	sl. vzhod	jasno	
6.	7. zjutraj	740.9	12.0° C	sr. ssvzhod	soparno	0.0
"	2. popol.	740.1	27.9° C	pr. m. jvzh.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 19.9°, za 3.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 6. septembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 glđ. 15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 45 "
Avstrijska zlata renta	122 " 60 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 40 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 55 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 80 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1069 " — "
Kreditne delnice	407 " 10 "
London vista	120 " 80 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 07 1/2 "
20 mark	11 " 81 "
20 frankov	9 " 58 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 65 "
C. kr. cekini	5 " 71 "

Dné 5. septembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 glđ.	151 glđ. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 glđ.	196 " 50 "
Dunava reg. srečke 5% po 100 glđ.	130 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121 " 50 "
Kreditne srečke po 100 glđ.	202 " — "
Ljubljanske srečke	22 " — "
Rudolfove srečke po 10 glđ.	23 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 glđ.	179 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	547 " — "
Papirnati rubelj	1 " 29 1/2 "

Veliko presenečenje!

Ker nam je došlo naročilo, naj popolnoma razprodamo našo Dunajsko veliko filijalko, takorekoč **podarimo** najlepše in najkoristnejše stvari.

Prodajamo 35 komadov za samo glđ. 2.—

in sicer: Lepo pozlačeno uro, na minuto natančno in točno ideoča, za kar se garantuje; 1 prekrasna pozlačena verižica za ure, ki se vsled lepe izdelave le teško more razločevati od pristno zlate; 1 elegantna kravata za gospode, najnovejša fačona; 1 prekrasna igla za kravate s smil-briljantom; 6 komadov finih žepnih robcev; 1 prekrasen častniški portemonnaie iz usnja; 1 prekrasen naprsni gumb s smil-briljantom, ki je jako dobro imitovan; 1 prekrasen usnik za smotke; 1 par mehaničnih manjšetnih gumbov iz double-zlata; 1 elegantna pariška broša za dame; 10 komadov najfinejšega angleškega papirja za pisma; 10 komadov najfinejših angleških zavitkov in vrhu tega prekrasen uporaben predmet kot gratis-priloga. **Vseh 35 komadov glđ. 2.—.** Vsakdo bode priznal, da je ura sama več vredna, nego stane vseh 35 komadov, in se sploh garantuje za to, da dobro gre. Naj sleherni porabi priliko, ki se mu nudi zdaj in nikoli več potem, in naj naroči, dokler zaloga traje, s c. kr. poštним povzetjem pri

Wiener Grand-Filiale Ch. Jungwirth, Krakov

Dietlstrasse 64/E. (1018—5)

NB. Kar bi komu ne ugajalo, se vzame nazaj.

Oznanilo.

Semenj v Št. Vidu pri Zatičini
v ponedeljek dné 9. septembra t. l.

se zavoljo griže v Št. Vidu

uradno prepové.

V Litiji, dné 3. septembra 1895.

(1160)

C. kr. okrajni glavar: Grill.

**Cesarsko-jubilejske cerkveno-
zgradbene srečke à 1 glđ.**

Glavni dobiček 30.000 goldinarjev
Srečke priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

**Predzadnji
teden!**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dijak, šivilja

ali kdo drugi se takoj vzprejme v stano-
vanje na Sv. Petra cesti hiš. šte. 23,
III. nadstropje. (1151)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železn.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani na 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Anzeo, Ischl, Gmun, des. Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Gurth, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipaljo, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Solnograd.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Gurth, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipaljo, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 40 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Razn. toga ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischle, Anzeo, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 9. uri 15 min. zjutraj mešani vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 45 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve, Gurth, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 55 min. popoldne mešani vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 45 min. zvečer mešani vlak s Kočevja, Novega mesta.
Razn. toga ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 min. zvečer osebni vlak s Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. " 05 " popoldne " "
Ob 10. " 50 " zvečer " "
Ob 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika. (5—196)
Ob 11. " 15 " dopoldne " "
Ob 8. " 30 " zvečer " "
Ob 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Najboljše kakovosti, blago-
dejen, oživljajoč, krepien in
zlasti sredstvo za vzbujanje
teka je

Želodčni

ali

Marijaceljski likêr.

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 glđ.,
3 tučate steklenice 4 glđ. 80 kr

Dobiva se (937—9)

v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja
v Ljubljani, zraven rotovža
in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

C. in kr. intendancija 3. voja.

K šte. 5947 iz leta 1895.

Razglas.

(Izveček.)

Vršila se bode

1895 dné						
3.	18.	22.	25.	15.	7.	11.
o k t o b r a						
ob 9. uri 30 minut dopoldne pri						
garnizijski bolnici			vojaški bolnici			
št. 7 v Gradcu	št. 8 v Ljubljani	št. 9 v Trstu	v Gorici	v Celovcu	v Mariboru	v Ptuj

javna obravnava

zaradi zagotovitve preskrbljevanja bolnikov

po gostilničarjih, potem strežajem in onih oseb, ki so po pristojbin-
skem predpisu za c. in kr. vojsko upravičeni, dobivati hrano v c. in
kr. vojaških bolnicah in sicer za čas od 1. januarja do 31. de-
cembra 1896 po novem predpisu za prehranjevanje, ki stopi
veljavo z dnem 1. januarjem 1896.

Pobližje v razglasu z dné 4. septembra t. l. v št. 203 „Slo-
venskega Naroda“.

V Gradcu, v septembru 1895.

Od c. in kr. intendance 3. voja.

(1126—1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.